

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація
"Свобода"
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 434-3036
УНЧ003 (201) 451-2200

PIK XCI. Ч. 203. ДЖЕРЗІ СІТІ / НЬО ЙОРК. ВІВТОРОК, 23-ГО ЖОВТНЯ 1984 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, OCTOBER 23, 1984 No. 203. VOL. XCI.

Відбудеться величне відзначення

90-річчя УНС в Торонто

Торонто. В неділю, 28-го жовтня ц.р., о год. 7-й вечора, тут в Авдиторі Вест Парк коледжі, при Блор і Дундас вулицях, відбудеться величне відзначення ювілей 90-річчя Українського Народного Союзу, найбільш заслуженої української організації у З'єднаних Штатах Америки і Канаді, якій українська спільнота завдячує свій громадянський, а до певної міри й політичний розвиток.

Святкування організують Канадське Представництво УНС у Окружний Комітет Відділів УНС в Торонто, на яке запрошують членів УНС і все українське громадянство.

У багатій і вишуканій програмі виступатимуть: хор "Веснівка" під диригентурою Кітки Зорич-Кондратюк, група бандуристів під керівництвом П. Бориса, Гриць Зозуля (маестро Володимир Довганюк), хор

УНС дуже зацікавлений присутністю на концерті і забаві української молоді, яка повинна зацікавитися працею УНС у США, користю для українських спільнот в США і Канаді та українського народу установи.

Відбулася 51-ша конвенція

Братського Конгресу стейту Нью Джерзі

Атлантик Сіті, Н. Дж. — Тут в приміщеннях Голден Нагет Касіно відбулася в дні 4-5-го жовтня ц.р. річна конвенція Братського Конгресу Нью Джерзі. Сорор різних братських організацій є тепер членами того конгресу. На конвенції Український Народний Союз репрезентували д-р Нестор Олесьницький — головний контролер і Андрій Кейбіла, головний радник.

У бенкеті в дні 4-го жовтня ц.р. взяли участь усі делегати на конвенцію, як також мейор міста Джеймс Л. Юзрі, який вітав конвенцію, Реймонд Дж. Рід, що репрезентував організацію "Ліцарі Колумба" і Пітер О. Деллі, президент Кривоного Братського Конгресу ЗСА. Ділові наради розпочалися ранком 5-го жовтня ц.р., в яких після привітання відбувся бенкет і дискусія на

тему "Братський продаж", а відтак Крис Белл, речник Ковенант дому в Нью Йорку, розказав про сумний досвід у праці з молоддю з проблемами.

На конгресі вручено тадачас, базованих на звідомленнях кореспондентів і писаннях кагібівських письменників, київські програми виповнені лайкою на українців-католиків, яких називається "зрадниками батьківщини", "ворогами

Крім представників УН Союзу, на нарадах були також присутні члени "Провидіння", Степанія Вовчок, Ігор Смолий, Богдан Толодир, Іван Дубіль і д-р Олександр Білик.

В минулому цей конгрес очолювали Йосип Лісогір (1964) і Володимир Сохан (1975), а Уляна Дачук була членом його виконавчого

Пожертви на втікачів з Польщі

дальше напливають

Філадельфія (О.Т.) — Група ідейної української молоді з Польщі, що вибрала волю і гордо заявляє свою приналежність до українського народу та величавість рідною мовою, поклонила серця широким мас української спільноти у вільному світі, зокрема у ЗСА.

З усіх сторін ЗСА напливають щедрі пожертви на допомогу цій прикладній українській молоді. Останньою зложив княжий дар на втікачів в сумі 2,000 дол. громадянин Михайло Феден, що живе в Ст. Пітерсбургу, Флорида. Цією шляхетною пожертвою він зайняв почесне місце в авангарді найбільш жертвенних українців.

на Факс Чейсі у Філадельфії. Квитки вступу на ювілейну зустріч-бенкет буде можна набути при вході на бенкетову залу. Свою участь в бенкеті слід зголосити заздалегідь.

Київське радіо веде кампанію

проти УКЦеркви

Відень, Австрія. — Австрійське католицьке пресове агентство "Кат-прес" поінформувало, що київське радіо веде систематичну гостру кампанію проти Української Католицької Церкви, переважно за кордонами СРСР, бо про УКЦеркву в Україні радіокоментатори або зовсім не згадують, або говорять про "зліковдану юніатську Церкву, яка в СРСР не існує".

У кільканадцятьох передачах, базованих на звідомленнях кореспондентів і писаннях кагібівських письменників, київське радіо виповнені лайкою на українців-католиків, яких називається "зрадниками батьківщини", "ворогами українського народу", "співробітниками Гітлера", "зрадниками прадідівської віри" тощо. Цікаво при тому відмітити, що заповіді про так звані "львівський собор з 1946 року", про який раніше советські пропагандисти типу мельничука, братунів, мигалів та інших списували тонни паперу.

Про закордонну вітку УКЦеркви советські радіомовники говорять, як про "Церкву зрадників", яка займається "вислужництвом" перед ворогами до Советського Союзу силами, як "лютих ворогів советської влади", які "ведуть ворожу діяльність проти країн соціалістичної співдружності".

Черговий Баль преси знову буде

атракцією сезону

Філадельфія. — Діловий Комітет, очолений Марією Харинною, покликаний Фінансовою Комісією СФУ Жо та СУЖА, майже закінчив працю для підготовки традиційного 12-й з черги, Балю української преси, який цього року відбудеться в суботу, 3-го листопада, тут в залі школи св. Іоасафа при Дитмані і Дістон вулицях.

Цей баль, який знов буде атракцією сезону і який, звичайно, притягає велику кількість молоді, не має на меті виключно дати гостям розвагу. Участь в балі беруть молоді дівчата, які репрезентують поодинокі пресові органи із-поміж них будуть обрані краля та князівни української преси. Прибутки з балю буде призначені на фінансування журналу СФУЖО "Українка в Світі" і на працю СФУЖА.

Під час минулих 11-ох балів преси, їх організатори представили українській громадській спільноті приблизно 260 чарівних і талановитих репрезентанток української преси і тільки ж їхніх партнерів. Конкурсе на краля і князівни української преси переверде окреме журі в склад якого входять: Любов Волинська, музейно-мистецька референтка Головної управи СУА та зявеще народного мистецтва голова журі: члени: Роман Рудницький, світової слави піаніст-віртуоз, Микола Кавка-Мамай, громадський діяч, гуморист, член ОНУСУ, Аре-та Сіра, краля української преси 1977 року, курінна старших пластунок "Лісові Мавки", інженер системи Ай-Бі-ЕМ, та Микола Франчук, письменник, журналіст, заступник керівника Українського відділу "Голосу Америки". Майстрами церемонії на цьогорічному балю преси будуть Мирослава Гіл, зв'язкова Фінансової комісії СФУЖО, директорка "Рідної Школи", та Андрій Микимович, докторат біологічних наук і члени племені "Лісових Чортів".

Участь в Балі преси візьме студентка класу фортепіано Музичної Школи Джу Лярд у Нью Йорку "Місс Юніон канті" Уляна Піншківська, а також запрошено "Міс Союзівку" Галю Волянську.

Підлітку пресу в Україні символічно заступатиме ко-

(Закінчення на стор. 4)

Західні політики вказують

на неуспіхи візити Асада в Москві

Москва. — Західні політики, які докладно слідували за перебігом офіційної візити сирійського президента Гафеза ель-Асада до Москви відмічують, що не вважаючи на заяву советських лідерів про дальшу допомогу зокрема мілітарну, для Сирії, перебування Асада не було достатньо розголошене советською пресою й іншими засобами масової інформації.

Не зважаючи на те, що Асада прийняв сам Константин Черненко, генеральний секретар ЦК КПСС і голова Президії Верховної Ради СРСР, він не мав змоги говорити в "чотири" очі з багатьма іншими советськими лідерами, як це переважно практикується при відповідних високих гостей в СРСР.

Немає сумніву, що Сирія під теперішню пору є головним "альянтом" Советського Союзу на Близькому Сході, кажуть політичні спостерігачі, але вміжчасі СРСР поробив також інші заходи на дипломатичному відтинку і тому не може трактувати Сирію, як одного з друзів в цьому районі світу. Крім того, між Москвою і Дамаском існують від деякого часу різниці в поглядах на деякі справи, а також ідеологічні нерівності, які не дають змоги Москві перетворити Сирію у свого сателіта.

Під теперішню пору кремльські лідери ведуть менш-більш помірковану політику на Близькому Сході. Вони відновили два місяці тому дипломатичні зв'язки з Єгиптом, загранють до

Йорданії і ведуть таємні розмови з політичними діячами Саудівської Аравії, хоч вони з тією країною, яка, до речі, є близьким альянтом З'єднаних Штатів Америки не втримують дипломатичних зв'язків. Тому в заяві К. Черненка про продовження мілітарної допомоги для Сирії додано також "й іншим арабським державам", щоб таким чином не наразитись на закиди з боку інших держав.

Цікаво, що в советських заявах не згадуються ні словом про допомогу Москви Палестинській Визвольній Організації і не прославляється її лідера Ясіра Арафата. Взагалі літепла форма усіх заяв советських офіційних лідерів під час візити Асада в Москві вказує на велику обережність Москви і кидає світло на деяке розходження в поглядах між СРСР і Сирією.

Як відомо, Сирія ще недавно протестувала проти зв'язків соціалістичних держав з Йорданією і Єгиптом, але іронія долі хотіла, що ці так звані "соціалістичні" держави одна за одною підписали договори зі згаданими арабськими країнами і встановлять з ними співпрацю.

Дипломати звернули також увагу на відсутність великих повідомлень, фотографій і виголошених промов з обидвох сторін під час парадного обіду в честь Асада в советській пресі, що є дуже вимовним на советські умовини. Президент ель Асад і його доорадники, відіхали з Москви в четвер, 18-го жовтня.

У СВІТІ

РЕЧНИКИ ЮНЕСКО, Організації Об'єднаних Націй для справ освіти, науки і культури, заявили, що ексекютивна рада цієї організації погодилася відбутися в грудні ц.р. спеціальну сесію для обміркування справи закладу Уряду З'єднаних Штатів Америки, що ЮНЕСКО веде тенденційну і корисну для комуністичних держав працю. Крім того ЗСА мають застереження щодо самого ведення справ і бюджету. Визначення дати сесії буде залежати від того коли фінансовим спеціалістам вдасться закінчити працю над фінансовим звідомленням, над яким вони працюють вже кілька місяців. Деякі західні делегації розчаровані тим, що ЗСА раніше не консультувалися з ними в тій справі.

СОВЕТСЬКЕ ГОЛОВНЕ КОМАНДУВАННЯ, за згодою міністра оборони СРСР маршала Дмитрія Устінова, нагородило орденем "Герой Советського Союзу" ген. Владіміра Говорова, який був пов'язаний з аерою зустрілієного південнокорейського пасажирського літака над островом Сахалін. Як відомо, у випадку загинуло 269 цивільних осіб і загиблих літаків ця справа викликала обурення в світі. Ген. В. Говоров був в той час головним командувачем советських збройних сил в цьому просторі і напевно був замішаний безпосередньо у виданні наказу зістрієння літака. Про надання цієї нагороди для ген. В. Говорова повідомила газета "Правда", орган ЦК КПСС. Західні військові спостерігачі кажуть, що нагорода є ще одним доказом, що Москва не вважає помилкою зістрієння літака, а героїзмом советських збройних сил.

ЗАСТУПНИК СПІКЕРА західнонімецького парламенту Ріхард Штіклен наказав відібрати право голосу і усунути зі залу нарад двох парламентаристів з так званої партії зелених (паціфістів). Один з них Юрген Ренте закинув, без жадної аргументації, канцлерові уряду Гельмуту Колеви перекупувати під час його побуту в Пекіні і підписання ним поширеного торговельного договору з тамошніми лідерами, проти чого виступають зелени. Інший парламентарист Йозеф Фішер, борючись Рінтса, почав викрикувати в парламенті і грубо ображати спікера й членів уряду. Обидвох парламентаристів усунуло зі залу нарад порядку служби.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ ПРОКУРАТОР Західної Німеччини попросив в Департаменті справедливості ЗСА доказових матеріалів проти злочинного нацистського колаборанта проф. д-ра Артура Рудольфа, який, емігрувавши після Другої світової війни до З'єднаних Штатів Америки, працював тут науково і був одним із співробітників при конструюванні ракет різного типу. Він допоміг науковцям ЗСА при будові ракети, якою американські астронавти полетіли і перші осіли на Місяці. Вислухавши висунені проти нього закиди про колаборацію з гітлерівським урядом, 77-річний А. Рудольф добровільно зрікся американського громадянства і виїхав до Західної Німеччини, бо не хотів наражатись на насильну депортацію з огляду на його наукову репутацію і знайомство з багатьма видатними науковцями ЗСА.

ІНДІЙСЬКЕ ПРЕСОВЕ АГЕНТСТВО поінформувало про нові конфлікти на індійсько-пакистанському кордоні. Крім того Пакистан запланував найбільш в історії пакистанського війська маневри на прикордонній полісі з Індією і в Нью Делі побоюються, що локальний конфлікт не розгорівся у справжню війну. Прем'єр-міністр індійського уряду Індіра Ганді перестерегла Пакистан, що у випадку провокації Індія не буде спокійно приглядатися і боронитиме своїх інтересів всіма засобами.

РЕГЕН ВІЙШОВ ПЕРЕМОЖНО В ДРУГІЙ ДЕБАТІ

Р. Реген і В. Мондейл зразу після дебати.

Кензас Сіті, Мо. — В неїдлю, 21-го жовтня ц.р., тут з ініціативи Ліги голосящих жінок відбулась друга з черги дебата кандидатів на президента З'єднаних Штатів Америки Рональда Регена і Волтера Мондейла. Дебати відкрив президент Ліги Дороти Райдінгс, модератором був Едвін Ньюмен, а панелістами, які ставили питання кандидатам були Джордж Енн Герр (ЮПІ), тележурналіст і аналітик з Ен-Бі-Сі Марвін Калб, Мортон Кондракі, синдикований журналіст, і Генрі Трувітт з газети "Балтимор Сан".

Кандидати, відповідаючи на питання, порушили у 90-хвилинній дискусії справи Центральної Америки, очевидно, кожний по своєму: брошуру Сі-Ай-Ей, яка є нібито інструкцією цієї розвідної агенції ЗСА для нікарагуанських антикомуністів повстанців; проблеми пресців в СРСР, а головне перегони в озброєнні, і советську загрозу для вільного світу; переговори про роззброєння, а головне редуцію міжконтинентальної нуклеарної зброї і випробування космічних ракет дозброєння Америки, яке переводить теперішній Адміністрації президента Регена; події в Східній Європі, контролювання Советським Союзом і права людини з цим пов'язані; оборонні проблеми ЗСА, які демократичний кандидат використав для підкреслення високих витрат Уряду; події на Близькому Сході, зокрема в Лівані і загиблостам від самовбивчого атентату американських воїнів, що знову ж таки В. Мондейл бажав використати для своїх політичних цілей; шкідливу філософію негритянського проповідника Джессі Джексона.

У другій серії запитів порушено справи нелегальної імміграції і дискусійний в Палаті Репрезентантів закон про імміграцію; замороження космічної і взагалі

Обидва дискусанти підкреслювали тяготіння ЗСА до миру і до переговорів на базі рівності, з тією різницею, що Р. Реген вважає, що переговори про мир будуть більш успішними, якщо будуть вестися з позиції сили і готовості Америки, а В. Мондейл твердить, що така рівність коштуватиме Америку страшний більший домір.

У заключному слові В. Мондейл закликав в суто пропагандистський спосіб голосувати за демократичною дією, бо він має кращу програму від теперішнього президента, а Р. Реген натомість у притаманний йому спосіб хотів подати слухачам свою візію про майбутнє Америки, але не врахував, що йому для цього не вистарить призначеного для кожного дискусанта часу — чотири хвилини і не міг тому закінчити ефективно свої думки.

Вестки, ранні опити серед глядачів і аналітиків дали перевагу Р. Регенові.

В АМЕРИЦІ

У ПЕТТЕРСОНІ, Н. ДЖ., згорів готель, в якому жило постійно 143 особи. Вогонь запалив мешканець готелю, який також частинно в ньому працював, через свій непорозуміння з управою. У пожежі загинуло 13 осіб, а 50 було поранених.

ШІСТЬ ЧЕКІВ НА СУМУ 50,000, що повинні були піти наkonto майна, яким завідував Джон А. Заккаро, чоловік Джералдіно Ферраро, були зложени на його конті, як стверджено тепер у розгляді шістьох прав. Адвокат Дж. Заккаро боронить це потягнення "помилкою" особи, що провадила унги. Чому однак цієї помилки не поправлено раніше — ніхто не знає.

НЕСПОДІВАНІ СНІГОВІІ на заході ЗСА продовжують-ся і поширилися з Колорадо на стейт Юта, де впадо три футу снігу. Метеорологи заповідають третю сніговію в найближчих днях. Для контрасту, східні стейти ЗСА втішаються винятково теплою та соняшною погодою.

У ПОВІТІ ВЕСТЧЕСТЕР НА ПІВНІЧ від міста Нью Йорку 13-літній хлопчина покінчив самогубством через підвищення. Це вже 11 випадок самогубства дітей в ші стоділі в останньому році і занепокоєні тим батьки та виховники планують окремі доповіді та семінари у школах, щоб запобігти їм "спідемії".

ДОСЛІДІ В СТЕЙТІ НЬО ЙОРК виказали, що одна третя учнів шкіл пробують різних наркотиків вже перед сьомою класою, значить у віці 12-13 років. Також стверджено, що між учнями сьомої до 12-ї класи помітно зросло число тих, які уживають кокаїну, а зменшилося уживання марихуани та "ангельського порошку".

МІСТО НЬО ЙОРК заповідає атаку на уживання наркотиків у середніх школах та у зв'язку з тим мають бути в найближчому часі піділені тайні агенти до поодиноких середніх шкіл у місті.

НАУКОВЦІ ВІДЗНАЧИЛИ 1000-РІЧЧЯ

ХРИЩЕННЯ РУСИ-УКРАЇНИ

На фото сидять (зліва): о. архимандрит Любомир Гузар, Ярослав Пелікан, о. архимандрит Віктор Поспішіль; стоять (зліва): Богдан Боцюрків, Тома Мольнар, о. Алексіс Флориді, о. Петро Біланюк, Леонід Рудницький, Денніс Дани, Мирослав Лабунька.

(фото: "Мева")

Філадельфія. (К. Рудницька). — У суботу, 6-го жовтня ц.р., відбувся тут у приміщеннях ЛяСалл університету міжнародний симпозиум, у якому взяло участь 12 науковців ЗСА, Канади та Італії. Симпозиум організувало Релігійне Товариство Українців Католиків Св. Софії при співпраці з ЛяСалл університетом та Українським Католицьким Університетом ім. св. Климента у Римі, з нагоди 10-річчя свого існування. Тема цієї односторонньої наукової конференції була: "Українське християнство напередодні свого другого 1000-ліття" і її присвячено пам'яті Блаженнішого Патріарха Йосифа Сліпого.

Програму дня відкрив проф. ЛяСалл університету Леонід Рудницький, котрий представив учасникам (числом 150, що включає не тільки науковців, але й теж приблизно 40 студентів) президента ЛяСалл університету монаха Патріка Елліса. У своєму слові проф. Елліс підкреслював важливість цього першого міжнародного симпозиуму, присвяченому 1000-річчю хрищення Русинів та вказавши на значення для українців зокрема, а для наукового світу взагалі, того роду наукового з'їзду, привів усіх присутніх в імені університету. Першу сесію конференції п. з. "УКЦ сьогодні", відкрив її президент проф.

Богдан Боцюрків з Карлівського університету в Оттаві. Він ствердив, що УКЦ після смерті Патріарха Йосифа закінчила один розділ у своєму житті і підкреслює, що саме тепер є початок другого розділу і нагадає сказати правду, "бо тільки правда зробить нас вільними". В рамках цієї сесії доповідала о. проф. п. Біланюк (Торонтонський університет) на тему "УКЦ в світлі сучасної екслезіології", о. архимандрит Віктор Поспішіль на тему "Сучасне положення УКЦ в канонічному праві" і Денніс Дани (Інститут для студій релігії і комунізму при Савтвест стейт-

(Закінчення на стор. 4)

(Закінчення на стор. 4)

СВОБОДА **SVOBODA**
Українська щоденна газета
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00
UNA members: \$7.50 — 6 months, \$15.00 — 1 year. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to "Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00.
Для членів UNA: \$7.50 на 6 місяців, \$15.00 — на рік. За кожну зміну адреси — \$1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Боротьба за життя ненароджених

У цюгоричній президентській кампанії однією з головних справ, довкола якої крутяться суперечки і яка хвилює людей, є проблема, про яку ще розмірню недовго, за нашої пам'яті люди взагалі не стидилися голосно говорити. Початок теперішнього галасу довкола жіночих абортів розпочався тоді, коли так звана інвестиційна преса (у світі української преси її не існує) почала брати під мікроскоп минуле і взагалі все, що стосується президентських кандидатів. Демократичний кандидат Волтер Мондейл вибрав собі, як кандидату на віцепрезидента конгресменку Джералдін Ферраро особливо тому, що це перша жінка-кандидат на таке становище і далі тому, що вона католичка та ще із сходу Америки, коли він, Мондейл, протестант із Міннесоти.

Але преса (й інші засоби інформації) відгребали із діяльності Джералдін Ферраро у Конгресі, що вона, хоч католичка, голосувала за право жінок переводити аборт та ще й на стейтський чи федеральний кош. Римокатолицький Архієпископ Нью Йорку, парох собору св. Патрика, натаврував таке становище Ферраро, як суперечне з становищем Католицької Церкви. Церква, — твердив О'Коннор, — вважає, що й ненароджена ще дитина вже є людською істотою і тому не вільно її вбивати. Джералдін боронилась, що вона „особисто“ є також проти абортів, але у виконанні своїх обов'язків у Конгресі стоїть за „право вибору“. До суперечки вмішався ньюйоркський губернатор, теж демократ і теж італієць та католик, який солідаризувався з Дж. Ферраро і закинув Архієпископові, що той втручається до політики, впливаючи на виборців, на кого вони мають голосувати. Справа виринула і під час публічної дебати президента Регена і Волтера Мондейла і віцепрезидента Джорджа Буша і Джералдін Ферраро. Буш правильно сказав, що це справа моралі і що католицький ієрарх має не тільки право, а й обов'язок з'ясувати становище Церкви в усіх справах. І Реген і Буш признали, що аборт є виправданий і логічний, коли жінці грізить смерть при породі чи з то цілком війняткових причин.

Справа закрутилася знову, коли під покровом Архієпископа О'Коннора заповіднено у четвер, 18-го жовтня традиційний щомісячний 300-доларовий бенкет у Валдорф Асторії в Нью Йорку на харитативні цілі з участю запрошених гостей, найвидатніших осіб. Присутній був президент Реген з дружиною і запрошеним був і Волтер Мондейл. Але цей останній листово відмовився взяти участь, подавши за причину, що він мусить приготуватися до другої публічної дебати з президентом Регеном. Водночас запропонував, щоб на його місце прийшла Джералдін Ферраро. Архієпископ О'Коннор прийняв відмову Мондейла, як особисту образу і відмовився прийняти й „заступницю“ Дж. Ферраро.

Деякі коментатори вважали, що Мондейл не хотів зустрітися з Регеном, але переконливішим був інший коментар, що Мондейл хотів показати Архієпископові своє невдоволення з приводу ясної постави Владики — проти лібералізму, що його в теперішній виборчій кампанії репрезентують Мондейл і Ферраро і Квомо.

Католицька Церква була і є консервативна, вона має авторитарний устрій і Вселенським Архієпископом на чолі, вона плаєка і поручає традиціоналізм і неможливо розмежувати науку Христа від моралі. А коли у минулому році було в Америці кругло 5 мільйонів абортів незаміжних жінок, то це такий яскравий доказ упадку моралі в суспільстві, що не тільки церковні, але й усі відповідальні громадські люди повинні бити на сполох. І на тлі того жалюгідного явища — 5 мільйонів абортів незаміжних жінок в одному році — дивно було слухати палке виправдування Волтера Мондейла в його публічній дебаті з президентом Регеном, що і він і його дружина є дітьми пасторів, є віруючими і практикуючими християнами, але стоять за „право вибору“ жінок у справі позбавитися небажаних дітей перед їх народженням. Католицька Церква виступає не тільки проти одного явища абортів — вона виступає проти всього того лібералізму, який створив атмосферу, в якій затратилися всі давні критерії, звичай і обичаї моралі та створили можливість несамогитого явища 5-ти мільйонів абортів незаміжних жінок в цій країні в одному році. Принципове гасло лібералів типу Мондейла-Ферраро-Квомо, що треба дати всім громадянам, також жінкам, „право вибору“, назверх гарне. Але ж є межі для того „вибору“. Конституція гантує свободу слова. Але того, хто в затемненій залі театру чи кіно крикне „горить“ і спричинить паніку — саджають за ґрати, як злочинця.

Тепер у виборчому часі багато говорять про ролі релігії в політичному житті ЗСА. Тому, що в цій справі часто є контрверсійні погляди не тільки серед американців, але й частини українців, спершу основніше розглянемо глибоко продуману статтю п.н. „Політика, релігія і секуляризм“ пера відомого коломніста Алана Бравнфілда, а згодом познайомимося теж з висновками із статтей трьох інших журналістів, які появилися в днях 14 і 21-го вересня ц.р. в консервативному тижневику „Вашингтон Інсайпер“.

Бравнфілд у своїй статті підкреслює, що в цій капітальній справі опоненти зраджують багато гіпокрізі. Несподівані ляментування Волтера Мондейла і демократів про вмішування в політику духовенства й Церков, конкретно консервативних протестантів-свангеліків, нагадує вередливість малолітньої. В останньому півторці вони ні разу не протестували, коли ліберальна Національна Рада Церков брала участь у лівих політичних рухах. З їхніх уст не впадо ні одне словечко критики на те, що деякі релігійні групи були дуже активні в боротьбі за цивільні права. Чому демократи тоді не сказали того Мартінової Л. Кінґові, Джессі Джексонові, або Робертові Дрйненові?

За нерозділення політики й релігії

Пригадаймо собі, — каже автор, — яке було обурення

У вступному слові до другої збірки поезій Богдана Стефанішина (перша під наз. „Шолом і квітка“, вийшла раніш у 1984 р.), а саме „Патріархові України“, д-р Роман Голічек з'ясовує передумови, за яких з'явилася ця актуальна збірка, визначає її характер — як поетичний відзвук автора на милеві стовпи історичної діяльності Блаженнішого, Києво-Галицького Верховного Митрополита, Йосифа Сліпого Коберницького, та „підкреслює значення твору — того піднесеного виразу, повного „світліської любові, широти й відданості“ найвидатнішому українцеві нашої доби, його святості, Патріархові України“.

Підкреслюючи вартість поетичного внеску для популяризації ідеї патріархату з боку сина Надбужанської землі Богдана Стефанішина, що проміняв кріс воєна на перо поета, з метою дальшої прослави Патріарха, д-р Голічек, прихильно до потреб нашого часу, зазначає у своєму вступі до збірки:

„Патріархат Української Церкви — це справа Бога, а слова Його Святості навіть як би Патріарха нашого не стало, ніяка сила на світі не спинить процесу, який доведе до визнання українського Патріархату“, це віщі слова завіщання Святости, якими до рожитимуть і здійснять муть їх свідомі своєї національної мети, сучасні й май-

бутні покоління“.

За своїм змістовним характером та ідейним скеруванням, збірка поезій „Патріархові України“, може, ще й найбільш наближена до т. зв. „панегіричної літератури“, відомої з історії українського письменства. Цей жанр прославив у нас такий клясичний твір, як „Слово о законі і благодаті“, „Або похвала“ митрополита Іларіона князів Володимирові Великому в XI ст.

Особливого поширення знавав той рід літературної творчості в XVII сторіччя в віршованій панегіричній літературі, наприклад, у честь архимандрита Києво-Печерської Лаври, Єлисея Плетенського, авторства Олександра Митурни, або ж панегірики „Імнологія“ в честь митрополита Петра Могили, з-під пера Памви Беринди й Тараса Земка.

Чи не найвидомішим твором літератури прославною характеру всіх часів у нашому письменстві є „Вірші на похорон Гетьмана Петра Конашевича-Сагайдачного“, ректора Богоявленського монастиря, який у своєму вступі до збірки „Патріархові України“ каже:

„Тому треба вимини в заслугу й славу українського народу, що завжди піддержував вселенську єдність і свідомість, любов до Церкви, і то мимомовно всіх нещасних війн, руйн і нападів. А відтак, хто ж врятував Флорентійську Унію, як не київський митрополит? Греки небаром розбилися, а київський митрополит Ісидор потрапив своїм авторитетом вдержати єдність на Соборі у Флоренції і допровадити до підписання Унії“.

Коли так переглядати і перечитувати нашу історію, то дійсно, як було сказано на Паскському Синоді, що це чудо в історії, що наш нарід мимомовно всіх переслідувань і такого неприхильного відношення своїх сусідів-латинників, потрапив вдержати єдність Церкви і остатись католицьким. Справді це чудо, але й велика заслуга перед Господом Богом.

Олександр Татомір

ПОЛІТИКА І РЕЛІГІЯ

викликала промова Президента до релігійних керівників у Далласі. Він сказав, що політика і релігія є нероздільні, а хто інакше думає — той релігійно нетолерантний: „Я переконаний, що віра і релігія грають критичну роль у політичному житті нашого народу. Всі церкви і домінанти мають релігійний вплив на нашу державу і те приносить нам користь“.

Президент зразу гостро заатакував Клер Роналд — секретар Національної Ради Церков, яка є найбільше розполітизованою з усіх церковних організацій. Вона виступила проти змагань у В'єтнамі, проти продукції бомбовика типу Б-1, інвазії Гренади й проти багатьох інших дуже потрібних рішень Уряду, а водночас велетенськими сумами грошей спомогає терористичній групі в Африці та Центральній Америці.

Робін Шапіро сказав, що погляд Президента зовсім протилежний сепараті Церкв від держави та що Реген хоче змінити Конституцію. Бравнфілд питає, чи цей рабін забув про дуже інтенсивне включення в політику жидівських релігійних груп, особливо коли йдеться про сприяння інтересам ізраїльської держави, про спротив шкільним молитвам, про актуальну піддержку жидівської театральності в Ізраїлі, з одночасною їх-

ньою вимогою повної секуляризації в Америці.

Навпадку у ЗСА ніхто серйозно не думає про те, щоб установити державну Церкву. Протиники релігійних впливів у політиці роблять заходи, аби з публічної арени викинути релігію і моральні принципи. В цій ділянці вони мають в останніх роках небували успіхи, які перевершили всі їхні найбільше сміливі сподівання. Ліберали створили секулярну спільноту, в якій за гроші з податків роблять тисячі абортів, поширюють на кожному розі вулиці порнографію, уважають убивство і гвалтівництво та сексуальні напасники жертвами зіпсованої, брутальної спільноти, ставено використувати дітей в гуртожитках, попирають систему, в якій подружжя кінчаються розводами, а матері відмовляються від опіки над дітьми ради заробітку, шкільні молитви назвали негальними, але майже все інше там є дозволене, включно з клубами марксизму, — пише автор.

В основі ЗСА — релігія

Америка в дійсності ніколи не була секулярною спільнотою, — підкреслює Бравнфілд. У цій книжці п.н. „Відкрита публічна арена“ о. Річард Іван Ньюґаз каже: „Американський експеримент не тільки, що

основується на релігійній вірі, але і далі є залежний від неї. Коли релігія, як найважливіший чинник, не буде формувати публічних принципів діяння, тоді порожнечу виповнить лівий напрям, що контролюватиме публіку і державу. На місці релігії держава стане Церквою та вже без труднощів зможе ацептувати тоталітарну систему. Коли релігію зредувати до особисті справи, тоді на публічній арені залишаться тільки держава й безборонна одишність, а релігія, що стоїть на сторожі моральних чеснот, не матиме потрібного авторитету, щоб обмежувати амбіції держави“.

У 1981 році організація п.н. „Дослідні й прогнози“ зробила для забезпечення компанії дуже дабильний опит про принципи, якими руководяться американці. Виявилось, що релігія має вплив майже на кожну ділянку американського життя. Около 74 відсотки опитуваних — релігійні. Подальшою більшість є за молитвою в школі, проти порнографії та вимагає, щоб обмежити абортів.

Гарвей Касс, теолог з Гарварду, твердить, що найважливіші християнські та жидівські релігійні традиції у ЗСА дуже турбують політикою, бо визнають принципи суспільної справедливості. Політична етика мусить зробити місце для дискусії, що базується на релігійній візі добра. Такий є погляд більшості американців.

(Продовження буде)

Роман Кухар

ПОЕТИЧНА ЗБІРКА ПРИСВЯЧЕНА ПАТРІАРХОВІ ЙОСИФОВІ

Богдан Стефанішин „Патріархові України“, поезії, вступне слово д-ра Романа М. Голічка, обкладинка роботи Марії Виницької, Торонто, друкарня ОО. Василіяна, 1984; кольорово ілюстрованої, стр. 76

бути покоління“.

За своїм змістовним характером та ідейним скеруванням, збірка поезій „Патріархові України“, може, ще й найбільш наближена до т. зв. „панегіричної літератури“, відомої з історії українського письменства. Цей жанр прославив у нас такий клясичний твір, як „Слово о законі і благодаті“, „Або похвала“ митрополита Іларіона князів Володимирові Великому в XI ст.

Особливого поширення знавав той рід літературної творчості в XVII сторіччя в віршованій панегіричній літературі, наприклад, у честь архимандрита Києво-Печерської Лаври, Єлисея Плетенського, авторства Олександра Митурни, або ж панегірики „Імнологія“ в честь митрополита Петра Могили, з-під пера Памви Беринди й Тараса Земка.

Чи не найвидомішим твором літератури прославною характеру всіх часів у нашому письменстві є „Вірші на похорон Гетьмана Петра Конашевича-Сагайдачного“, ректора Богоявленського монастиря, який у своєму вступі до збірки „Патріархові України“ каже:

„Тому треба вимини в заслугу й славу українського народу, що завжди піддержував вселенську єдність і свідомість, любов до Церкви, і то мимомовно всіх нещасних війн, руйн і нападів. А відтак, хто ж врятував Флорентійську Унію, як не київський митрополит? Греки небаром розбилися, а київський митрополит Ісидор потрапив своїм авторитетом вдержати єдність на Соборі у Флоренції і допровадити до підписання Унії“.

Коли так переглядати і перечитувати нашу історію, то дійсно, як було сказано на Паскському Синоді, що це чудо в історії, що наш нарід мимомовно всіх переслідувань і такого неприхильного відношення своїх сусідів-латинників, потрапив вдержати єдність Церкви і остатись католицьким. Справді це чудо, але й велика заслуга перед Господом Богом.

ВИСЛОВИ ПАТРІАРХА ЙОСИФА ІЗ ПОСЛАЇ, ПРОПОВІДЕЙ І ПРОМОВ

У зв'язку із відзначенням 40-го дня відходу у Господню вічність бл. п. Патріарха Йосифа, друкуємо вислови Блаженнішого. Вибірку зробила Дарія Кузик. — Ред.

IV.

І духовні і миряни не вийшли з домів і не врятували свого життя лише на те, щоб збагатитися і зажити легшим та вигідним життям, але, щоб, маючи тут змогу і краші умовини, рятувати тут свій страдаючий народ і свою Церкву. свою національну свідомість, свою мову і свій обряд, щоб не дати зникнути Христовій вірі на поселенні й на прадідних християнських землях святих: Ольги, Володимира, Бориса і Гліба, Йосафата і всіх наших мучеників та ісповідників і героїв, зокрема останніх часів, що життя своє віддали за Христа, за свою св. Католицьку Вселенську Церкву і свій нарід.

Тому треба вимини в заслугу й славу українського народу, що завжди піддержував вселенську єдність і свідомість, любов до Церкви, і то мимомовно всіх нещасних війн, руйн і нападів. А відтак, хто ж врятував Флорентійську Унію, як не київський митрополит? Греки небаром розбилися, а київський митрополит Ісидор потрапив своїм авторитетом вдержати єдність на Соборі у Флоренції і допровадити до підписання Унії.

Коли так переглядати і перечитувати нашу історію, то дійсно, як було сказано на Паскському Синоді, що це чудо в історії, що наш нарід мимомовно всіх переслідувань і такого неприхильного відношення своїх сусідів-латинників, потрапив вдержати єдність Церкви і остатись католицьким. Справді це чудо, але й велика заслуга перед Господом Богом.

Хоч... починаючи від 11 на 12-те квітня 1945 року, впади наших жертв гекатомби і полилися ріки сліз і крові, підносились до неба і зойки і плачі страждальців, то водночас скільки довершено героїчних і безстрашних подвигів в обороні своєї католицької віри і народу. Яка подвижна постава архієпископів, цих незлічених мас вірних і духовенства, що положили свої голови за Христа і Його Церкву!

Український нарід... переносить під цю пору жальне релігійне і національне переслідування. Жертвами жорстоких переслідувань падає не тільки ієрархія і священство незнані режимом, але і самі вірні. Перш за все найкращі науковці, які стають на захист християнської науки в Україні, падають жертвами насильства і переслідувань... В такому світлі обов'язком нашим і цілої Вселенської Церкви є осудити всю несправедливість, що ламає свободу віри, совісти, думки і слова й вимагає звільнення з кайдан заперторених у тюрми, чи замкнених у домах для божовільних без жадної вини чи злочину; а особливо ми мусимо зробити це для тих, що обороняють Божі і людські права. Якщо Свята Церква це знає, то хто ж інший тоді має берегти Божу і людську справедливість?

... Наші брати серед страхів, голоду, поневірянь і страждань сміло протиставили злу з Божою поміччю, боролися доброю бореною і зберегли віру, так ми серед сприятливих обставин борімося за добро, право й правду нашої Церкви й народу бореною добродо, збережимо нашу віру, наш обряд, патріархат і національність, щоб за те одержати з рук Господніх вінок справедливості.

... Наше гаряче співчуття зі страждальцями в Україні, арештованими священниками і вірними може бути не тільки співчуттям, але і розумною, доцільною і дійсною духовною і матеріальною поміччю та полешкою. Інакше все остане на папері, навіть, коли внутрі є консолідація і згода.

Був би лікнемний нарід, коли б не шанували своїх героїв, своїх воїнів, що хотіли для нього волі, шастя і добра, і за це готові були віддати і своє життя... Згадаймо ширими молитвами усіх загинувших за волю України і її Церкву. Праймо так, щоб їхня жертва не була тільки споминною для нас, але бажанням здобути те, за що вони загинули.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Виставка моделей народної ноші в Дітроїті

У потиці сірих днів щоденного життя, нараз натрапляє на красу, що віками вирощувана народним генієм повноное вас і захоплює. Таке багатство краси можна було побачити на виставці моделей народної ноші, яку 81-й відділ Союзу Українок (голова О. Лісківська) влаштував в галерії ЕКО в Дітроїті. Це виставка коло 60-ти зворів народної ноші, це не тільки твір любови жінок цього відділу. У підложі цього великого і важкого завдання, яке тривало коло 20 літ, є солідна підготовка, оперта на студіях доступних наукових джерел як книжки О. Кульчицької, К. Матейки та Енциклопедії Українознавства і також особистого знання народного одягу поодиноких виконавиць, які вони перебрали від своїх бабусь та матерів.

Акцію виготовлення цих зразків нашої ноші започаткували Д. Яворська, С. Дольницька, О. Папіж, а далі вже всі членки цього відділу, взявшись за це діло з посвятною та ентузіазмом. Їх бажання заховати чистоту і точність у відтворенні народного одягу наказало їм критично підходити до деяких сучасних джерел на тему, де проявилися намагання заіграти окремішність та оригінальність української ноші, а уподібнювати її до ноші небажаних сусідів.

Із неприхованою прискіпленістю придивляється цій симфонії розкішно дірбаних кольорів, подивляючись смак і відчуття пропорцій в їх застосуванні. Факт, що над цим проектом працював цілий ряд жінок, дає підставу думати, що цей проєкт охопив всі зразки нашої народної ноші. В дійсності воно так не є. Справа в цьому, що одним моделем не можна заступити якоїсь околиці, коли не раз кожне село мало свої окремі стилі. Це вказує на різноманітність та багату помисловість нашого народу. Цим самим створити звори

усіх зразків є сьогодні неможливо. Помисловість виявилась переконливо в унікальних прикрасах жіночих голів, що, гармонізуючи, із рештою одягу творять завершену цілість. Оглядаючи стрій лемка, якого характеризує скупість кольорів та простота, хотілось би висунути твердження, що економічне положення мало також вплив на розвиток і появу ноші. Але побічного гуцульського одягу пишастесь цілою веселого барв вишивки та прикрас, хоча матеріальне положення гуцулів ледве чи було краще як лемків.

Із признанням треба відмітити праці тих жінок, які працювали, щоб як слід влаштувати цю виставку. Виставка адало рекламування, стгала також не-українців, які ширю висловлювали свій подив. Найбільша газета Дітроїту „Дітройт Ньюз“ помістила велику та прихильну статтю із фотографіями експонатів. Українські школи подбали також про те, щоб діти відвідали цю виставку, так, що сміло можна твердити, що успіх її був надзвичайно вдалий. Певна живучість додали її влаштовані такі сцени як, народне весілля з повним складом головних учасників включно з музикантами, бандурист в оточенні дітей ра Різдва.

Із зустріччю організаторами цієї виставки довідуємось, що їх турботи питання: де примістити ці експонати, де заховати їх для майбутності. Коли наше покоління мине, ніхто чогось подібного не зробить. Загроза зникнення цього прова нашого естетичного відчуження не менш видна на рідних землях як тут. Відвідувачі регіонального музею у Львові стверджують, що він бідніший ніж музей у Нью Йорку. І ця трудність в збереженні цих неповторних цінностей стає з кожним днем більш печука.

Володимир Баран

З ЛІСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ЗААНГАЖУВАННЯ У ТРЬОХ ПАРТІЯХ

У вашій редакційній статті „Свободи“ з 26-го вересня ц.р. п.н. „Шасливий канадський земляк“, ви твердите, що „канадські українці у величезній більшості — тільки з нечисленими винятками — належать до Прогресивно-консервативної партії“.

Дозвольте мені додати коментар до вашого твердження, яке дещо розходиться з історією українців-канадців та зі сучасною дійсною партійною приналежністю. До часу приходу до влади Джана Діфенбейкера в 1957 році, більшість українців піддержувала Ліберальну партію, або партію ССР. Відтак, з огляду на прихильне наставлення Діфенбейке-

ра до українців, не тільки в ОН, а головню в суто-канадських справах, велике число українців стали симпатизувати Прогресивно-консервативній партії.

Від половини 1960 років політична приналежність українців є більш рівномірно розподілена між трьома політичними партіями в Канаді. На це вказують числа поодиноких українців, які є активні в трьох партіях, які і число українців, які є вибрані до федерального парламенту і провінційних легіслатур як члени цих партій. В західній Канаді українські голоси діляться між Прогресивно-консервативною партією і Ново-демократичною партією, а

(Закінчення на ст. 3)

Для нас... і нашого життя це наука, щоб не зачинати від себе, але почитати своїх святих, шанувати своїх заслужених мужів і героїв, берегти й наближати свою історичну, культурну надбання, і загалом усю культуру нашого минулого перед зникненням і загубленням, будувати свою Церкву і свою державу та ціле майбутнє — на положених вже в княжій добі основах, на знанні своїх історії, і на любові та плеканні своєї творчості і своєї спадщини, та й шукати в них напрямки на будуче.

Ми мусимо раз наразді позбутися всяких провінціалізмів, поділів на групи і заумників, і всі виступати як один український народ в обороні нашої св. Помісної Церкви, державності і наших прав.

Українська наука й техніка, мистецтво, економія і політика мусять бути скоординовані і спрямовані у своє русло, щоб виплинути на світову арену... Ми мусимо не тільки зберегти стан посідання і відкисати втрати на кожному полі, але ми мусимо добути рішального голосу і в державах нашого поселення, в які з усією лояльністю вкладають українці і труд і майно і податок крові, щоб тим боронити всоди наш нарід і його права... При тому наша преса повинна найвірніше віддзеркалювати дійсність та заступати всоди об'єктивно народні інтереси.

... Не можна нині бути чесно українською віруючою людиною, яка була би проти Патріархату. Найдійсніший загал українського народу бачив впродовж цілої історії по нинішній день свій рятуючий і свою об'єднуючу силу в Патріархаті! Вже від часів Володимира Великого Верховний Архієпископ і Митрополит мав патріарші права, скликав синоди і наставляв єпископів, а залежність від царгородського патріарха була радше номінальна. Та всі такі і за сам титул патріарха підносились у нашій Церкві поважні голоси, а навіть дуже запобігливі старання, як наприклад за митрополитом Йосифом Венямина Рутського і Петра Могили, за часів Польщі і Австрії, навіть в Америці від 1892 року аж по нинішні часи. В 1920 році проголошено Патріархат у Конституції Української Народної Республіки як державний закон. І його признавали православні і католики українці і навіть сам Царгородський Патріарх.

(Продовження буде)

ПРЕДСТАВНИКИ КИТАЙСЬКОЇ Народної Республіки і Соєтського Союзу розпочали в Пекині чергові переговори про замирення між цими двома комуністичними, але несприятливими країнами. Політичні спостерігачі кажуть, що покищо немає великих надій на позитивне закінчення переговорів, бо недовіра і виторговані на протязі 25-ох років антагонізми стоять на шляху до наближення і встановлення дипломатичних, торговельних й інших відносин між цими двома країнами. Фактично переговори започаткували міністри закордонних справ Андрей Громико і Ву Ксуджян в Нью Йорку під час їхнього там перебування на 39-й сесії Генеральної асамблеї Об'єднаних Націй. Соєтські представники відмовилися від коментарів в цій справі, а китайці тільки заявили, що розмови почалися, і тому важко передбачити їхні наслідки.

ДЕНТИСТ ОЛЬГА ОЛЕНКО
Профілактика хвороб ясен і зубів. Лікування і протезування. Косметична стоматологія. Приймається тільки за попереднім договором.
Адреса у Мангеттені: 105-37 64th Avenue, Forest Hills, N.Y. 11375
Адреса у Квінсі: 630 5th Avenue, Room 1803, New York, N.Y. 10020
(212) 459-0111

Під патронатом Голів Українських Церков
Високопреосв. Константина Богана, Архiep. УПЦ Преосв. Інокентія Лотоцького, Єпископа УКЦ Дост. Олексія Гарбузова, Пастора Української Бapтистської Церкви
і Вп. Д-ра Павла Турули, Члена-Засновника УГВР відбудуться
9-11 листопада 1984 р. в Чикаго, Ілл.
ЮВІЛЕЙНІ ВІДЗНАЧЕННЯ 40-ЛІТТЯ УКРАЇНСЬКОЇ ГОЛОВНОЇ ВИЗВОЛЬНОЇ РАДИ

П'ятниця, 9-го листопада, год. 7-ма веч. в Будинку Сеньйорів 2355 Вест Чикаго Авеню
ВІДКРИТТЯ ВИСТАВКИ ПІДПІЛЬНИХ ДОКУМЕНТІВ УГВР — УПА — ОУН
з доповіддю мгр. ОРЕСТА ГОРОДИСЬКОГО
Виставка відкрита в суботу від 9:30 до 7:30 і неділю від 10-2 год.

Неділя, 11-го листопада, вранці — БОГОСЛУЖЕННЯ за український народ в місцевих церквах.
Год. 4-та в аудиторії Собору св. Володимира і Ольги

СВЯТОЧНІ ЗБОРИ
Доповіді: Д-р МИРОСЛАВ ПРОКОП, Д-р ПАВЛО ТУРУЛА і Д-р ВАСИЛЬ МАРКУСЬ
Фотомонтаж: УПА в НЕРІВНІЙ БОРОТБІ (Виконання Юрія Мисюкова та Андрія Дурбока)
ТОВАРИСЬКА ЗУСТРІЧ З ПЕРКУСКОЮ
Запрошується до участі ширше громадянство.

Громадський Комітет:
Олександр Атановський, Мирон Білас, Стефан Войтович, Михайло Головатий (Гері), Орест Гордиський, Іванна Горчинська, Роман Дмитерко, Андрій Дурбак, Мирослав Копенський, Юрій Коломиець, Олексій Коновал, Василь Маркус, Юрій Мисюк, Іван Мілінішин, Ілля Місюрак, Марія Пискір (Миллокі), Омелія Плешкевич, Олексій Пошванік, Марія Ріпечка, Модест Ріпечкий (голова), Василь Ростун, Богдан Рубчак, Ангеліна Самбірська, Степан Самбірський, Мирослав Семчишин, Володимир Сорочак, Євстахія Струтинська, Ярослав Струтинський, Богдан Ткачук, Богдан Трусович, Орест Фединак, Ахіль Хребтовський.

Канадське Представництво УНСОЗУ
Окружний Комітет Торонто
мають честь запросити Членів УНС і Українське Громадянство до участі в

Ювілейному Святкуванню 90-річчя Українського Народного Союзу
найбільш заслуженої братської організації в ЗСА і Канаді
Ювілейний Концерт
відбудеться
в неділю, 28-го жовтня 1984 р., в 7-й год. веч.
в аудиторії West Park Collegiate
Bloor and Dundas Sts., TORONTO, Ont., Canada

В програмі виступлять:
Хор ВЕСНІВКА Директор К. ЗОРИЧ-КОНДРАЦЬКА
БАНДУРИСТИ Директор П. БОРИС
ГРИЦЬ ЗОЗУЛЯ Маестро В. ДОВГАНЮК
Хор БУРЛАКА Директор О. ХМІЛЬ
Головний промовець Д-р ПЕТРО САВАРИН
Голова СКВУ

Привітати:
Д-р ІВАН ФЛІС, Головного Предсідника УНС
Сенатор ПAVЛО ЮЗІК, Головного Директора УНС для Канади
Квитки: 7.00 дол., студенти 5.00 дол.

ЗАБАВА для МОЛОДІ
відбудеться
в суботу, 27-го жовтня 1984 р., в 8-й год. веч.
в залі церкви Св. Евхаристії
515 Broadview Avenue, EAST TORONTO
Квитки: 8.00 дол., студенти 5.00 дол.
Прийдіть і скористайте з нагоди, щоб ближче познайомитися з досягненнями й працею УНСОЗУ для добра українського народу.

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛУБ в НЬО ЙОРКУ
136 Друга Авеню — ДІМ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ
П'ятниця, 26-го жовтня 1984 р., 7:30 год. веч.
Д-р Вікентій Шандор
6. посол уряду Карпатської України в Празі в 1938-39 рр.
вигословить ДОПОВІДЬ на тему:
„ЯКА МАЄ БУТИ ПРОГРАМА ПРАЦІ СКВУ у зв'язку з СУЧАСНОЮ СИТУАЦІЄЮ в СВІТІ“
по доповіді ЗАПИТИ і ДИСКУСІЯ

Заангажування...

(Закінчення зі стор. 2)

в Онтаріо і Квебеку між трьома партіями. Доказом цього є число членів з трьох партій, які є вибрані в тих федеральних і провінційних виборчих округах, де українці мають більше як 10 відсотків голосів. Тут можна б навести подробиці, які продовжили б цей лист до довжини статті. Найкращим прикладом цього є Манітоба, де у провінційних округах, де українці є скрупчені, від довгих літ вибирають послів з Но-

вої демократичної партії. Причиною політичних успіхів українців-канадців є, частинно, заангажування українців у трьох партіях, радше ніж обмежування до одної партії. Тому при змінах влади, на федеральному, та на провінційному рівнях, українсько-канадське суспільство не втрачає своїх політичних і програмних надбань.

Мирон Спольський
Вінніпег, Ман.

Українсько-Американський Республіканський Клуб Великого Нью Йорку

влаштує

в неділю, 28 жовтня 1984 р., о год. 2-й по пол. у великій залі

Українського Народного Дому в Нью Йорку, Н. Й. при 140-142 Друга Авеню

ПОЛІТИЧНЕ ВІЧЕ

ДОПОВІДАЧІ:

Д-р БОГДАН ФУТЕЙ — голова Крайового Комітету Американських Українців за перебіг Реген-Бух 1984 — „Українці і американська політика“.

Конгресмен БІЛЛ ГРІН — представник стейтвого Комітету Реген-Бух 1984

УКРАЇНЦІ!

Кожний українець повинен голосувати згідно із своєю совістю, та політичними переконаннями, однак кожний українець зобов'язаний підтримувати тих кандидатів, що мають не лише добро Америки, але теж визнають нас Українців, наші національні амбіції, та наше право на самостійне демократичне державне життя.

Нашим головним завданням буде забезпечити перебіг Президента Р. РЕГЕНА та заступника Президента ДЖ. БУША на наступних 4 роки та дати їм заслужену нагоду керувати долею нашої країни в цей такий критичний час. Спільно мобілізуємо для їхньої підтримки сили й голоси українсько-американської спільноти нашого великого Нью Йорку.

Після віча КАВА і СОЛОДКЕ.
Просимо до численної участі.

Найгартський Окружний Комітет УНС

повідомляє, що

в суботу, 27-го жовтня 1984 р., о год. 7-й веч. в залі св. Княгині Ольги

при Currie and Dierpe vul., СТ. КАТЕРІНС, Онт., Канада відбудеться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ ОКРУГИ

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Провірка організаційної праці Округу за останні місяці
3. Доповіді: головного предсідника УНС д-ра ІВАНА ФЛІСА і головного директора для Канади сен. ПАВЛА ЮЗІКА
4. Схвалення організаційного плану праці на останні місяці цього року
5. Внески, запити і закриття наради

До участі в нарадах запрошується всіх членів Відділових Управ, членів Контрольної Комісії і делегатів останньої Конвенції.

У зборах візьмуть участь:

Д-р ІВАН ФЛІС, головний предсідник УНС
Сен. Павло Юзик, головний директор для Канади
Тому, що наради відбудуться в ювілейному році 90-річчя УНСОЗУ, до участі запрошується не лише членів Союзу, але все українське громадянство. Члени Екзекутиви у своїх доповідях заторгнуть історичні аспекти УНСОЗУ

За ОКРУЖНУ УПРАВУ:

о. Михайло Блаженко д-р Богдан Долішній
почесний голова голова
Михайло Боровський Ефим Омельченко
касир секретар

Українські Католицькі Парохії Метрополії Дітройту Українське Патріархальне Товариство в ЗСА, Відділ у Дітройті

запрошують на

ЖАЛОБНУ АКАДЕМІЮ

У ПОШАНУ СВ. ПАМ'ЯТІ БЛАЖЕННІШОГО

ПАТРІАРХА ЙОСИФА

Неділя, 28-го жовтня 1984 р., год. 3:30 по пол.

Заля Української Середньої Школи, при вул. МекДугел, Гемтремк, Миш.

Літературний вечір

д-р О. Драй-Хмари-Ашер

Заходом Українсько-Канадських Професіоналів і Підприємців у Монтреалі, Українського Літературно-Мистецького Клубу та Клубу Українських Студентів при університеті Конкордія, у четвер, 4-го жовтня, у приміщеннях університету Конкордія, відбувся літературний вечір.

Програму відкрила голова Товариства УКПП Зоріанна Гриценко — Лугова, привітавши присутніх д-р Оксану Драй-Хмари-Ашер і всіх присутніх та заповіла заплановані події, спільно-організовані програми. Адриана Лисак представила доповідачку, подаючи біографічні дані про неї. Д-р О. Драй-Хмара-Ашер недавно видала нову книжку про свого батька поета Михайла Драй-Хмару під назвою „Letters from the GULAG“.

Вечір проходив із цікаво читаними частинами з цієї нової книжки, після була дискусія. За доповідь, в імені українських студентів при університеті Конкордія, подякував Андрій Глуховський. Відтак відбулася товариська зустріч при каві, купівля книжок та підписування їх авторкою. Атмосфера була приємна, багато книжок закуплено.

Другою імпрезою буде 29-го жовтня зустріч із президентом Канадської Фундації Українських Студій Стасюком та проф. М. Лупулем в МекГіл університеті. Тоді можна буде закупити перший том гаслової Української Енциклопедії у англійській мові.

Н. Н.

В ДРУГУ НЕЗМІННО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ у ВІЧНІСТЬ нашого Найдорожчого і Незабутнього МУЖА і БРАТА

сл. п. проф. д-ра
МИХАЙЛА ДУДРИ
будуть відслужені
ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

в середу, 31-го жовтня 1984 року

в церкві Непорочного Зачаття в Гемтремк, Миш., о год. 8:30;
в катедрі св. Володимира в Стенфорд, Конн., о год. 7:30;
в церкві Непорочного Зачаття в Льюретто, Па. Рідних, Приятелів і Знайомих просимо згадати Покійного в цей день у своїх молитвах.

ДАРІЯ — дружина
СТЕФАН — брат

У ЧЕТВЕРТУ СУМНУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ у ВІЧНІСТЬ нашого Дорогого МУЖА, БАТЬКА і ДІДА

св. п.
Інж. ВОЛОДИМИРА БОГАЧЕВСЬКОГО

будуть відправлені
ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ
в понеділок, 5-го листопада 1984 року

в церкві св. Юра в Нью Йорку, Н. Й., год. 8:30 рано;
в церкві св. Миколая в Пассейку, Н. Дж.;
в Назареті у Святій Землі (Українська Станиця)

Дружина — ТЕТЯНА БОГАЧЕВСЬКА

Сини:

ЮРІЙ з дружиною РОМОЮ

ОЛЕГ з дружиною МИРОСЛАВОЮ

Донька — ОЛЕНКА з мужем ВОЛОДИМИРОМ

Внуки — АННА, БОРИС, АНДРІЙ, НАДЯ, МАЯ, НАІНА

Вшанували пам'ять О. Сіверського

В неділю, 23 вересня ц. р., Центральний Комітет Союзу Земель Соборної України—Селянська Партія і численне членство зібралося у Філадельфії в церкві св. Андрія Первозванного, щоб по сорока днів упокоєння вшанувати пам'ять свого голови Олександра Сіверського.

Після літургії настоятель о. Леонід Гофман сказав змістовне слово про його добродієства, про жертвенність для церкви у Філадельфії, для організації та її друкованого органу і інших громадсько-суспільних потреб членства.

Отець Леонід в молитвах за спокій новопреставленого Олександра згадав у молитвах всіх, що раніше спочили і боролися за волю і незалежність української держави: Симона Петлюру, Уряд У. Н. Республіки, митрополитів Василя Липківського, Миколу Борещького,

Двана Павловського, духовенство і мирян, полеглих під Крутами, Базарем, замучених штучним голодом 1932-33 років українських селян.

Панахида збудила в присутніх смуток і співчуття до жертв українського народу під атеїстичною владою Москви.

Після панахиди отець Леонід запросив усіх присутніх до церковної зали на тризну, яка була старано приготувлена Д. Є. „оленком“ М. Корнійчук. Тризну отечь Леонід благословив молитвою. Під час тризни забрав слово М. Ячечко, М. Сакало, Д. Тромса, отець Леонід. Д. Єрмоленко розказав про діяльність покійного в Австралії. Всі згадували його добрим словом.

Д. Єрмоленко

ПОДЯКА

З волі Всевишнього відійшов у Вічність у Кліфленді, Огайо в дні 28-го серпня 1984 р.
мій Найдорожчий МУЖ

бл. п. д-р
Володимир Іванович

Похоронні відправи відбулися в похоронному заведенні п. Головачів та в церкві парафії Покрова Пресвятої Богородиці в Пармі, Огайо. Тіліні Останки Помершого похоронено на кладовищі в Бавнд Бруку, Н. Дж. в дні 31-го серпня 1984 р. Святя Літургія в 40-й день смерті Покійного була відправлена в церкві парафії Покрова Пресвятої Богородиці в Пармі, Огайо.

Цією дорогою висловлюю найщиршу подяку Високопреподобним Отцям: о. Олександрів Биковцеві, о. д-рові Іванові Тилляському, о. Митрофану Безкровному за похоронні відправи. Зокрема щиро дякую о. Олександрів Биковцеві за прощальне слово над домовиною Покійного в похоронному заведенні, а о. д-рові Іванові Тилляському і о. Митрофану Безкровному в церкві парафії Покрова Пресвятої Богородиці в Пармі, Огайо. Зокрема сердечно дякую о. д-рові Іванові Тилляському за всі труди, віддані Хворого у шпиталі та за слова розради в дні мого горя.

Щиро дякую також д-рові Дмитрові Павлишинові за прощальне слово від Українського Лікарського Товариства, Відділ Огайо та від Парафії парафії Покрова Пресвятої Богородиці — Парма, Огайо. Дякую також д-рові Ярославові Мігачукові за виявлену поміч в дні мого скорботи. Не менше щиро дякую п. Орисі Савчак за опіку і супровід до Бавнд Бруку. Складаю також подяку похоронному заведенню п. Головачів за відрізок покладання всіх похоронних предметів. Зокрема сердечно дякую всім, що відвідували Хворого у шпиталі в часі його недуги, як також всім, що допомагали мені в тих важких для мене дні.

Нехай Всевишній винагородить Вас стократно. На кінець сердечно дякую за зложені харитативні пожертви:

д-р Дейчаківський Микола — на Катедрі Українознавства \$50.00
п. Василь Лагошник — на Катедрі Українознавства 50.00
д-р Павлишин Микола — на Парафії Покрова Пресв. Богородиці 50.00
ред. Роман Данилевич — на Т-во св. Софії — Філадельфія, Па. 10.00
д-р Миколовський Мирослав і Любомир на журнал „Буковина“ 10.00

На Святі Літургії за спокій душі Покійного зложили:
д-р Сидорак Олександр \$20.00
д-р Крикля Ярослав і Мирослава 20.00
п. Хомин Нуся 10.00
п. Гроцкі Гліо і Клядія 10.00
п. Канілія Розалія 5.00

ЕВГЕНІЯ ІВАНОВИЧ — дружина з родиною в Австрії й Австралії

В глибокому смутку повідомляємо, що дня 20-го жовтня 1984 р. упокоїлася в Бозі на 93-му році життя, народжена в Надорожній, Товмачького повіту, в Україні наша Найдорожча

МАМА, БАБУНЯ, СЕСТРА, БРАТОВА і ТЕТА

бл. п.
Анастасія (Туса) Кисілевська
з Голінатих

вдова по проф. Костеві, визначна громадянка Станіславова, Львова, Байроїту і Нью Джерзі.

ПАРАСТАС відправився у похоронному заведенні Литвина, 1600 Stuyvesant Avenue, Union, N.J., в понеділок, 22-го жовтня, о год. 8-й веч.
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться у вівторок, 23-го жовтня 1984 р., о год. 8:30 ранку в тому ж заведенні, відтак у церкві св. Івана Хрестителя, 719 Sanford Ave., Newark, N.J. і на українському православному цвинтарі св. Андрія у Бавнд Бруку, Н. Дж.

Приблїті горем:

дочка — ЛЕСЯ і ЯРОСЛАВ ТКАЧІ

сини:

ЮРІЙ і ОЛЕНА з АННОЮ і ЮРІЕМ

РОМАН і ІВАНКА

внуки:

ВІРЛЯНА, ЗЕНЯ і БОРИС, АНДРІЙ ТКАЧІ

ЗІРКА і ПЕТРО СЬОКАЛИ

ЛІРИСА і ДАВІД ФЕРґУСОН

РУТА, ПАВЛО

брати:

ЛЕВ і ЛІДА, МАРІЯКА, МИКОЛА з родиною ГОЛІНАТІ

ТАІССА БОГДАНСЬКА

братова — СТЕФАНІЯ ГОЛІНАТІ з родинами ПРОНЧАКІВ

і ПРОКОПОВИЧІВ

швагери:

о. ЯРОСЛАВ з родиною

ЮРІЙ РОМАН з родиною

братанки:

о. РОМАН з родиною

ВЛОДЗЯ і ВАДИМ ПРОКОПЦІ з родиною

ГАЛЯ і ЛІЯ КОТИС

сестринки:

БОГДАН ЯКИМОВСЬКИЙ з родиною

БОГДАН УХАЧ

ВЕЛИЧКОВСЬКІ і ПОПЕНЮКІ

родина в Україні і на еміграції

Замість квітів просимо складати пожертви на Фундацію Українського Вільного Університету, Ukrainian Free University Foundation, Inc., 203 Second Ave., New York, N.Y. 10003.

У глибокому смутку повідомляємо Приятелів і Знайомих, що в неділю, 14-го жовтня 1984 р., на 95-му році життя, безболісно упокоїлася в Бозі в Саскатуні, Канада,

бл. п.

ЄВГЕНІЯ СОРОКО

вдова по Петрові Сорочко, голові Марочної Комісії УНР у Відні, колишня вчителька української діаспорної гімназії в Перемислі, а згодом вихователька в Інституті для дітей при цій же гімназії.
ПОХОРОН відбудеться в четвер, 18-го жовтня 1984 р., на українській православній секції міського цвинтаря в Саскатуні, Канада.
Д-р МИРОСЛАВ НЕБЕЛЮК, зять

Поетична...

(Закінчення зі стор. 2)

Роки понижень, катування
Ще в жертву ребра два
приніс.

Та був у тому плян
Господній,
Щоб наш борець за віру
й люд

На волю вийшов з мук
безодні,
Став свідком Божих ласк
і чуд...

Апосто Гатріархові в
головній частині твору, за-
ключає жалібний вірш „Вмер
Батько Церкви та народу“

Вмер Батько Церкви та
Народу,
Христовий Вибранець—
Святець,
Що не лаявся бур, не соди-
Преславний Патріарх-
Борець.

Весь український люд
в жалобі,
В слезах сумну приймів
вість:
Клонився світ Йому
в шанобі...
Хто велич втрапи
оповість?

...Вмер Патріарх наш,
Дух Народу,
Йому весь труд, життя
віддав
Вінцем безсмертним
нагороди
Його нам, Господи,
прослав!

Супроводною темою тво-
ру є загальнонаціональна ча-
стина з такими ключами, як
вірш „Великдень“, „Воскре-
сіння“, „Святий Архан-
гел Михайл“ і т. д. В одному
з релігійних віршів, пов'язан-
их з діяльністю Патріарха
Йосифа, а саме в „Жирови-
цькій Божій Матері“, автор
подає причини до історії
віднаходження цієї чудотвор-
ної ікони:

Ту Жировицьку ікону
Любив і любив Патріарх;
У ній знаходив оборону,
Молився, ніс хрести без
скарж.

Коли прийшов у Рим
з Сибіру
Він черку й образ відкупив,
Зверг для принців офірних
Дав відомити, посвятив...

Третій цикл збірки Б. Сте-
фанишина в честь Патріарха
оформлений п. з. „При-

віт на візитацію Владими-
рів священицтва, патріо-
тичній і принагідній вірш. Є
між ними й вірш у пошану
мистця Михайла Мороза і
вірш в річницю голодомору
в Україні;

Не забуваймо літ насилля
й мук народу,
Зверх сім мільйонів жертв:
мужів, дітей, жінок,
Зумисний ката плян
в пожеж'я час, дорозу,
Іх голод, стогін, плач
для світу скритий шок...
 („Голод в Україні“)

Здала від батьківщини, у
важкий час повоєнний Ук-
раїни, знаменний відзначу-
ванням трагічних роковин,
поетові провіщує трудний
еміграційний шлях спасен-
ня думки надії:

Час лине, мов ріка, Листки
стадають знову.
І згадаємо наш Край, до
рідних лінем хат,
Віддати честь борцям і
горозому Львову
За той спонтанний зрів,
за світлий Листопад.

Була спокійна ніч. Сяв
місяць, срібні зорі.
Завзяті воляки тримали
кріс в руках.

Наш синьо-жовтий стяг
над ратуш знісся вгору,
Отрясся гордо-твердо
з ворожих кривд, зневаг...

(„Листопад“)

Твори, що ввійшли у збір-
ку „Патріархові України“,
датовані головню з остан-
ніх, 1980-их років, але є між
ними й раніше написані вір-
ші з 1950-, 1960- і 1970-их ро-
ків.

Зразково виконані ілюстра-
ції ікони Жировицької
Богоматері та Владичих від-
відин в Канаді, як і рисунок
обкладинки з погруддям
Блаженнішого Йосифа й
силестами храмів-соборів
св. Юра у Львові й св. Софії
в Римі прикрашають зовні-
шню сторінку цієї чепурно
видаваної, вельми цінної й
нагрітою любов'ю до Укра-
їни й її безсмертного Пасті-
ра, книжки. Її можна замов-
ляти на таку адресу: Mr. B.
Stefanyshyn, 8409 Strahle
Terrace, Philadelphia, Pa.
19111.

ТУБ проголошує концерти збірних
кобзарських ансамблів

В грудні 1983 року на ІУ
Світовому Конгресі Віль-
ній Україні в місті Торон-
то, Канада, збірний ансам-
бль 148-ох бандуристів-
співаків із цілої Америки та
Канади виступив на заключ-
ному концерті у Мейпл Ліф
Гарденс під керівництвом
маестра Григорія Кистото-
го. Цією історичною по-
дією сповнили мрії та ста-
рання св. п. маестра Кистото-
го, як і мрії всіх, хто брав
участь.

Цього року Товариство
Українських Бандуристів
(ТУБ) із спонсорством Ук-
раїнського Народного Сою-
зу влаштували подібні
виступи, які будуть скла-
дани виключно з бандурної
музики. Керівником цих
концертів буде Петро Кистот-
ий із Капелі Бандуристів
ім. Тараса Шевченка. Пер-
ший концерт відбудеться
29-го грудня в місті Нью-Йорк
в нововідкритому залі
Тавн Гол. Другий кон-
церт відбудеться в неділю,
30-го грудня, у Філадельфії.
Дальші відомості подано
пізніше.

За цілість концертів від-
повідають Школа Кобзар-
ського Мистецтва в Нью-Йорку
під очолюванням
комітету в такому складі:
Віктор Кистотий—голова
ТУБ-у, Микола Чорний—
адміністратор ШКМ в Нью-Йорку,
Теодор Шумейко—

координатор реклами, Ліда
Чорна і Микола Дейчаківський
—члени ексекютивні ТУБ-у.

Програма складатиметься
із двох частин. В першій
частині будуть виступи соль-
них артистів, а також мен-
ших груп-дуєтів, тріо, квар-
тетів і т. д.—з різних око-
лиць із різноманітним коб-
зарським репертуаром.
В другій частині буде пред-
ставлений збірний ансамбль
із понад сто бандуристів та
бандуристок під диригенту-
рою Петра Кистотого та
молодих диригентів Наталі
Павловської, Тараса Пав-
ловського та Юліана Кистот-
ого. Збірний ансамбль ви-
конає також різдвяний і
світський репертуар.

Хоч метою концертів є по-
ширення кобзарського
мистецтва та співпраця між
бандуристами і ансамбля-
ми, концерти збігаються з
50-ю річницею знищення
червоною Москвою понад
300 українських кобзарів та
лірників біля Харкова в
літні 1934-35 року, коли ці
носії української пісні та
українського духу були
бито скликані на з'їзд музи-
кантів, а дійсною причиною
була їх жорстока ліквідація
сталінським режимом.

Микола Дейчаківський
Ліда Чорна

Центральний комітет

Дрогобиччини приготує

видання третього тому

Регіонального збірника

Як уже інформовано, Цен-
тральний Комітет Дрогоби-
ччини, Землі Івана Франка,
відбув Центральний з'їзд в
днях 25-26-го серпня ц. р. на
Ольжичівці в Лігитоні, Па.

Під час дводенних нарад
зібрані земляки-дрогобиччи-
ни в першу чергу вшанували
45-ту річницю смерті сина
землі Івана Франка, сл. п. Зе-
нона Коссака, члена Головної
Команди Карпатської
Січі та провідного націона-
лістичного діяча-лірника,
який на 32-му році свого
життя загинув від мадярсь-
ких куль в березні 1939 року
в Солотвині на Закарпат-
ті. Слід згадати, що зібрані
мали нагоду зустрітись з
рідним братом покійного
Зенона Коссака, інж. Богданом
Коссаком, який був
почесним гостем з'їзду.

Найбільше уваги зібрані
присвятили питанням чи на-
лежить збирати матеріали
до видання третього тому
Регіонального збірника
Дрогобиччини. Присутній
на з'їзді мгр Адольф Гладил-
лович, який вже від довго-
го часу збирає матеріали,
інформував, що вже зібрано
досить багато цінних мате-
ріалів для видання третього
тому, який матиме приблизно
300 сторінок друку.

У зв'язку з цим односто-
но схвалено приступити
негайно до збірки грошей
на видання третього тому
збірника. З прискіпністю тре-

ба ствердити, що присутні
дрогобиччани на з'їзді поча-
ли негайно акцію збирання
фондів, виплачуючи свої по-
жертви скарбникового коміте-
ту Романови Микити.

Важливим рішенням збі-
рання було те, щоб видання
третього тому було закінче-
но до часу найближчого з'їз-
ду, який відбудеться на Сою-
зівці в 1986 році. Здійснити
це постанову можна буде
під умовою, що буде чим
заплатити високі кошти дру-
ку книжки. В зв'язку з цим
Управа Центрального Коміте-
ту Дрогобиччини звертає-
ться до всіх дрогобиччан в
діаспорі, розкинених на ши-
роких просторах Північної
і Південної Америки, Євро-
пи й Австралії, зложити
свої пожертви у міру своїх
спроможностей на друк
третього тому „Дрогобиччини-
Землі Івана Франка“. Імена
всіх жертвodawців будуть
надруковані в третьому то-
мі.

Пожертви слід посилати
на адресу скарбникового Цен-
трального Комітету Дрогоби-
ччини: Mr. Roman Mykuta,
397 South Parkway, Clif-
ton, N. J. 07014.

При цій нагоді просимо
всіх тих, що не мають друго-
го тому збірника Дрогоби-
ччини, закупити собі його.
Пишучи на адресу: W. Ose-
redchuk, 21 Collins St., Cran-
ford, N. J., 07016

Філадельфія і околиці!

В неділю, 28-го жовтня 1984 р., о год. 2-й по пол.
в залі Дому Українського Народного Союзу
при 5004 Н. Олд Йорк Рд., Філадельфія, Па.
відбудеться

ОРГАНІЗАЦІЙНИ ЗБОРИ
ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ ВІДІЛІВ
УНСОЮЗУ

до участі в яких запрошені й зобов'язані урядовці, представ-
ники і конвенційні делегати наступних Відділів:
10, 32, 45, 62, 83, 95, 105, 116, 128, 153, 154, 156, 162, 163,
173, 216, 231, 237, 239, 245, 247, 248, 261, 268, 269, 321,
324, 331, 339, 347, 352, 362, 375, 378, 383, 397, 422, 424,
430 і 479.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

- Відкриття
- Перегляд-проверка дотеперішньої організаційної праці
Окруж.
- Обговорення посиленої, осінньої організаційної кампанії
- Обговорення загальних союзних справ
- Внески, запити і закриття зборів

У зборах візьмуть участь:

д-р Богдан Гнатюк, головний контролер УНС
Іван Олександрівський, головний радний УНС
Василь Пастушок, головний радний УНС
За ОКРУЖНУ УПРАВУ.

ПЕТРО ТАРНАВСЬКИЙ, голова

ВАСИЛЬ КОЛІНКО
секретарІВАН ДАНКІВСЬКИЙ
касир

Науковці...

(Закінчення зі стор. 1)

вому університеті в Тексасі),
котрий відчитав доповіді п.
з. „Кремль і УКЦ“. У своїй
довідці о. Біланюк, опира-
ючись на історичні дані та
сучасному стані УКЦ, на-
креслив її суть і значення
для Вселенської Церкви, а
архимандрит Поспішил по-
кладно з'ясував сучасне по-
ложення УКЦ згідно з каноні-
чним правом, при чому
він зосередився на змаган-
нях за помісність і патріяр-
хат, що його розпочав Пат-
ріярх Йосиф.

Своїм заключенням проф.
Бошоріс поглибив зміст
сесії, накреслюючи, між ін-
шим, паралелі між Берес-
тейською Унією (1596) і
Переяславським договором
(1654).

Предсідником другої се-
сії, що відбулася під мот-
том „УКЦ у майбутньому“,
був проф. Леонід Рудниць-
кий, який в додату до коро-
тих вступних зауваг, відчи-
тав доповідь проф. Григорія
Лужницького на тему „Дум-
ки про друге 1000-річчя“.
У своїй праці проф. Лужни-
цький, опираючись на листі
кравківського єпископа Мат-
вія Холевського, написаного 1143
року до св. Бернарда з Клер-
во, і на інших даних, між
ними на елементах з україн-
ського фольклору, устійлив
суть українського християн-
ства та поставив тезу, що
Українська Церква у мину-
лому була пронизана свого
роду „ународженою“ релі-
гією і що ця Церква від часів
Володимира Великого до
сьогодні „не хотіла бути і не
була ні латинською, ні гре-
цькою, ні уніатською, ні
греко-католицькою, а на
румуваннях атеїзму й в до-
бру грядущого євменізму, маю-
чи в основі Кирило-Методі-
ївський угодний камінь і
клича все таки є Бог над на-
ми“, став у другому 1000-річ-
чя Церквою України“.

З черги о. Алексіє Флориді,
„Італієць-світ, який служить
УКЦеркві, відчитав допо-
відь про взаємні Ватикану
з УКЦ, підкреслюючи ро-
лю бл. п. Блаженнішого Па-
тріярха Йосифа і позитивні,
що їх знала УКЦ за часу
понтіфікату Папи Івана Па-
ла ІІ.

Відтак о. Любомир Гу-
зар (УКУ в Римі) поділився
з привітанням своєю візією
УКЦ, побудованою на дво-
рах Слуги Божого Андрія
Шенітського. У цій доповіді
о. архимандрит Гузар
ствердив, що Берестейська
Унія не є і не може бути єди-
ним моделем для об'єднан-
ня православних і католиків,
і що слід шукати інших
моделів, так як це сугерував
Митрополит Андрей. На
закінчення цієї сесії проф.
Тома Мольнар (Ньюйорксь-
кий університет) проаналізу-
вав сучасний стан Вселенсь-
кої Церкви у відношенні до
Сходу і Заходу.

Третьою сесією провалив
проф. Мирослав Лабунька

(Лял Салл університет). Сесія
включала тільки одного
доповідача, проф. Ярослав-
ва Пелікана з Єльського уні-
верситету. Проф. Пелікан—
визначний вчений, спеці-
ліст в ділянці історії християн-
ської доктрини та історії
ідей. Представляючи проф.
Пелікана, проф. Лабунька
порівняв його працю п. з.
„Християнська традиція“
(є це п'ятитомна праця, з
якої чотири томи вже вийш-
ли друком), до великих творів
християнського минуло-
го. Такі праці появлялись в
критичних для християнства
часів і праці проф. Пелі-
кана появляються теж у
критичному для християн-
ства XX столітті, коли християн-
ству грозить індеферент-
ність секуляризму на Заході
і насильно поширюваний
атеїзм на сході Європи.

Темою лекції проф. Пелі-
кана було питання: „Като-
лицький і (або) Православ-
ний? Партикуларизм, чи
універсальність в релігійній
традиції України“. Згадавши
у своєму вступі б. п. Бла-
женнішого Патріярха Йосифа
та підкреслюючи його
ролю для науки, проф. Пелі-
кан, в одногодному блис-
ку виголошеному викладі
поставив ряд тез, що відно-
сяться до церковно-релігій-
ного життя минулого і суча-
сного України.

Мабути, найважливішою
його тезою було те, що Ук-
раїна за весь час своєї істо-
рії сповняла ролю творчої
лабораторії у розвитку хри-
стіянських рухів, особливо
коли йдеться про євменічні
аспекти співіснування різ-
них віровізнань. Він особ-
ливо підкреслював, що віро-
визначні різниці в Україні
не проходили по прямій
горизонтальній чи вертикаль-
ній лінії, а радше по лінії
замкненого кола, тим са-
мим в Україні на загальне
чужою ексклюзивністю то-
чи іншого віровізнання. Ро-
звиток церковно-релігійно-
го життя України на протя-
зві віків, як і перспективи між-
конфесійних відносин, проф.
Пелікан розглядав на тлі
європейської історії, особли-
во у світлі конфліктів між
Сходом і Заходом.

Після кожної сесії численні
привітання ставили питання
предлегатам, а відтак розви-
валися цікаві та жваві диску-
сії на різні теми порушені до-
повідачами.

На закінчення конферен-
ції, проф. Л. Рудницький
заявив, що всі доповіді, що
були прочитані, будуть ви-
друковані окремим томом
у найближчому майбутньо-
му.

Після закінчення програ-

ми дня відбулися в примі-
щеннях Лял Салл універси-
тету спільна вечеря, під час
якої продовжувалося розпо-
в'ю на тему надходження 1000-річчя християнства Русі-
України.

Черговий...

(Закінчення зі стор. 1)

лишня краля Української
преси — Лілія Фещенко-Чо-
півська.

Залю, як і минулими рока-
ми, оформити мистецтво-графі-
ку Роман Василюк. До
танків гратиме оркестра
„Темпо“ під керівництвом
Ірини Ковалі.

Зголошення кандидатів
від видань на конкурс краля
і князів прийматиме Христи-
на Кульчицька тел: (609)-
82904801.

Під час балю відбудеться
також виграша картин, що

в Нью Йорку 300 поліціантів та агентів перевели наїзд на
три дільниці у четвер, 18-го жовтня ц.р., та при тому
арештували дев'ять членів революційної чорної групи, яка
була мотором великого нападу на транспорт грошей
фінанс Брінк в 1981 році, в якому загинуло три особи. Тепер
арештовані члени тої самої групи мали планувати подібний
напад і при тому також визволення з тюрми своїх то-
варишів, які засуджені за напад в 1981 році.

ОБИДВІ ПОЛІТИЧНІ ПАРТІЇ в ЗСА стараються
прислати собі еспаномовних американців, яких в цій країні
є 6,6 мільйонів. Провідники еспаномовних груп бажать
однак, щоб голоси їхніх країн принесли більшу силу цій
групі також після виборів на президента.

В БОСТОНІ РОЗПОЧАВСЯ ПРОЦЕС, в якому відома
фільмова акторка Ванесса Редгрейв заскаржила бостонську
симфонічну оркестру на 5 мільйонів доларів за те, що вони
відкинули її виступ як нарраторки в творі Ігора Стравін-
ського „Едіпег Рекс“ під тиском жидівських членів управи.
В. Редгрейв посуджує у проарабських симпатіях.

За З'їзд колишніх мешканців
українських таборів ДП

в Авгсбурзі—Ляйпгаймі

Треба вітати ініціативу
колишніх таборів окремих
українських таборів на „ски-
тальщині“, що відбули свої
з'їзди і приготували з
них мемуарні збірники. Ці
видання заповнять щенена-
писану сторінку про вельми
важливий і не менше ціка-
вий проміжок часу нашої
історії, яка досі з різних при-
чин зовсім занедбана і може
бути втрачена, бо ж багато
провідних особистостей тих
часів уже відійшли або від-
ходять від нас.

Оце в листопаді минуло-
го року відбулась в Торонто
наукова конференція, прис-
вячена українським ДП. Ол-
наше, переглядаючи її про-
граму, хоч підкреслити, що
теми доповідей тієї конфе-
ренції були радше загальною
характеру і, таким чином,
ніж не могли весторонньо
наслідити всіх проблем
кошторного таборового
життя (зрештою, їх в одну
конференцію годі вбрати).

Отже, окремі мемуарні й
дослідні праці з кожного ук-
раїнського табору більш
ніж конче. Вони будуть ма-
ти важливе значення як пер-
шорядні джерела до найно-
вішої історії української
спільноти поза межами Укра-
їни і тим самим до історії
української нації взагалі.

З цих міркувань зверта-
юся до колишніх таборів
одного з найбільш розвине-
них і впливових таборів
табору в Авгсбурзі, який в
1948 році перенесено до
Ляйпгайму і злучено там з
табором з Коренбергу. От-
же, звертаюся до колишніх
мешканців тих же таборів з
дружньою пропозицією від-
бути в наступному році,
тобто в 40-ліття організації
авгсбурського табору, з'їзд.
Цей з'їзд має за собою
багату історію. В ньому
відбулись такі історичні по-
дії, як перша і друга сесії Ук-
раїнської Національної Ра-
ди: перший з'їзд українсь-
ких акторів, на якому засно-
вано Об'єднання Мистців
Української Сцени; осново-
положний з'їзд Товариства
Української Студентської
Молоді. Міхновського: перша
частина святкування 35-ліття
Українського Пласту й пер-
ший конгрес та описав пер-
ший з'їзд Спілки Українсь-
кої Молоді. З Авгсбургу ви-
ходить свій початок Україн-
ська Вільна Академія Наук
та її перший Архів-Бібліо-
тека, а також відновлений
після війни Український Ві-
льний Університет.

В тому ж таборі відбу-
лись з'їзди ЦЕПУЕ, мисте-
цьких, ветеранських і спор-
тових товариств і конферен-
ції МУР-у та були сталі осід-
ки управ УВАН, ОМУС, Р-
ФК, ЦЕПУЕ й „Харитас“
(харитативна служба для ук-
раїнського католицького ду-
хівництва).

В авгсбурському таборі
відновив і провів найбільш
інтенсивний період своєї ді-
яльності Ансамбль Україн-
ського табору (відомий
назва „Театр Блавацько-
го“) там існувала одна з
найкращих українських гім-
назій під керівництвом А.
Штефана; там повстала і
розвинула свою широку ді-
яльність центральна виско-
вої крамниці „Плест“; там
повстав перший осередок
СУМ-у; там існувало відо-
ме спортове товариство
„Чорногора“, яке відіграло
важливу ролю в розвитку
різних ділянок спорту; там,
нарешті, відбувся чл не єди-
ний кількісний політич-
ний курс ЗП УГВР.

В Авгсбурзі, зокрема в та-
борі в Шоммер Касерне, по-
чали виходити перший укра-
їнський часопис „Наше Жи-
ття“ і такі періодичні видан-
ня як літературний додаток
до „Нашого Життя“, „Сьо-
годні“, „Заграва“, „Театр“,
„Плестун“, „Шоденні Вісті“,
„Світання“, „Літературно-
Науковий Збірник“, „Ор-
ден“, „Вісті Української
Студентської Громади“ та
річні альманахи-календарі.

Пропонування з'їзду мою
думку, прийшов би з вели-
ким успіхом і, напевно, став
би реальним початком солі-
дного опрацювання об'єм-
ного збірника, який був би
не тільки оригінальним
вкладом в історію українсь-
кої повосної „скитальщи-

ни“, але цінною пам'яткою

кожної особи—мешканця
згаданого табору. Живуть
бо ж і вповній силі працю-
ють в різних країнах украї-
нської діаспори ще мешканці
таборів Авгсбург-Ляйпга-
йм, як, наприклад, з їхньої
управи проф. І. Паливода,
д-р М. Кушнір, інж. М. Грин-
евич, мгр В. Гірний, д-р С.
Галамай, інж. Т. Золочівсь-
кий, С. Мудрик, Я. Сгунтин-
ський та М. Шмигель (остан-
ній чи не наймолодший між
обозними українських табо-
рів).

З українських вчених, по-
етів, дослідників та професо-
рів УВУ й гімназії: Василь
Барка, проф. А. Штефан,
проф. В. Чапленько, проф.
П. Одарченко, проф. Р. Зава-
дових, проф. О. Лисинський,
д-р М. Антонович, інж. А.
Качор, О. Степовий, Я.
Славутич, Ю. Балко, О.
Рань, Ю. Бурківський; акто-
рів: О. Бенцалева-Карполюк,
Л. Левницька, Т. Блаваць-
ка, Л. Шашарівська, Е. Ку-
рило, В. Корольок, С. Крижа-
нівський, В. Шашарівський,
Е. Левницький; з редакторів:
М. В. Дольницький (незасту-
пимий вістодавець до „На-
шого Життя“ і редактор
„Шоденних Вістей“) і В. Ле-
ник (прекрасний вістодавець
з сесії УНР та всяких
з'їздів); з діячів культури,
студентського життя й мо-
лодечних організацій: Е. Ан-
дрюховичев, Я. Зубаль, С.
Кікта, М. Ганушевський, М.
Лучкань, Ціховлязі, В. Лі-
сович, Я. Гурський, сестри
Ішуківни, брати Коваліки,
Григорівичі, Калінічки,
В. Коваль, Строконі, І. Ду-
басова, брати Шарки, Юзе-
ніни, сестри Мартинюк, М.
Тарнавський, М. Тюто-
нник, З. Кравець, О. Мороз,
Ю. Повстенко, В. Квас, Я.
Конол, М. Василюк, С. Хар-
ко і Б. Солук (ініатор україн-
ської кінематографії на ски-
тальщині).

Між останньо згаданими
можна знайти і місця в
тодішньому таборовому
житті. Це лише мала горстка
замітних осіб, що їх при-
звища пригадалися у хвили-
ни написання цих рядків. Се-
ред незгаданих залиши-
лись десятки осіб, що жи-
вуть у різних країнах, які про-
водили багаторічний жит-
тєвий шлях в українській
меди авгсбурського та опи-
сав ляйпгаймського табо-
рів. Надіюсь, що всі